

“Lach elke dag, Mil gaf ons het voorbeeld”

Oosterwijk neemt op persoonlijke wijze afscheid van ALS-patiënt

In een aangrijpende uitvaartplechtigheid nam de dorpsgemeenschap van Oosterwijk (Westerlo) vrijdag afscheid van Mil Boeckx. De immer goedlachse Mil had een week eerder de strijd tegen de ongeneeslijke ziekte ALS verloren.

• Naar schatting 700 mensen begeleiden Mil Boeckx vrijdagochtend in de moderne Onze-Lieve-Vrouw-Bezoekingskerk van Oosterwijk op zijn laatste reis. Familie en vrienden namen op een erg persoonlijke wijze afscheid van Mil, die een week eerder op amper 48-jarige leeftijd overleden was aan Amyotrofe Laterale Sclerose (ALS).

De wereld van Mil en zijn vrouw Nicole stortte drie jaar geleden in toen bleek dat hij leed aan deze ongeneeslijke ziekte waarbij de motorische zenuwcellen in de hersenen stelselmatig wegvallen. De man die zijn hele leven in de eerste ploeg van FC Oosterzonen had gevoetbald, zag zijn lichaam gaandeweg aftakelen. Zijn leven eindigde met een hoogtepunt, want zijn benefiet ten voordele van de ALS-Liga bracht op 1 juni meer dan 70.000 euro op.

Inspirerende lach

Dag op dag 27 jaar na de begrafenis van zijn vader was het de beurt aan Mil. “Hij is nu verlost uit zijn lijden”, zei de voorzitter van de plechtigheid. “Maar dat zijn woorden met een dubbel gevoel, want wij blijven zelf met verdriet en een gevoel van leegte achter. Mils lach werkte inspirerend voor anderen. Lach elke dag, Mil gaf ons het goede voorbeeld.”

Muziek nam een belangrijke plaats in tijdens de begrafenis, met onder andere het live gezongen Hal-

In een emotionele en persoonlijke plechtigheid nam Oosterwijk vrijdag afscheid van Mil Boeckx.

FOTO JOREN DE WEERDT

Het gedachtenisprentje van Mil Boeckx FOTO GVA

leluja en Tears in Heaven. Het aangrijpendst waren de vele persoonlijke afscheidswaarden van onder andere broer Jef, moeder Angèle en weduwe Nicole. Zelf kreeg Nicole voor haar tomeloze inzet voor Mil lof van een andere ALS-patiënt.

Altijd positief

“Ondanks zijn aftakeling bleef de Mil altijd positief ingesteld”, klonk een van die getuigenissen. “Dat hij het benefiet nog kon organiseren en het succes ervan mocht meemaken, deed hem veel deugd. Hij bracht heel Oosterwijk op de been. De Mil was onze superman.”

Mils beste vriend Gert Lemmens kreeg de kerk muisstil toen hij over

de laatste uren vertelde. “Ik ging elke maandag met een goed gevoel bij Mil en Nicole langs, maar met een nog beter gevoel weer buiten. Want ik had Mil zien lachen. De laatste twee weken waren anders. Ik voelde dat hij de strijd had opgegeven.”

“Op verzoek van Mil bleef ik vrijdag bij hem. Het was het ergste dat ik ooit heb meegemaakt, maar het was tegelijkertijd het allerschoonste. Bij je beste kameraad kunnen blijven tijdens zijn laatste momenten, dat is zo schoon. Mil en Nicole, ik ben heel fier dat ik mij een vriend van jullie mocht noemen.”

De vrienden willigden nadien Mils laatste wens in en gaven een vat in zijn naam. **HANS OTTEN**